R. 1925.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA. № 11. 1 czerwca 1925.

TREŚĆ:

12.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 maja 1925 r. w sprawie wykazów czynności egzekucyjnych komorników sądowych w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i w Toruniu i w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Uchylając ogólne zarządzenie pruskiego Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 14 maja 1917 r. (Dz. Urzęd. pr. Min. Spraw. str. 166), przywracam w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i w Toruniu i w górnośląskiej części Województwa Śląskiego wykazy kwartalne i roczne komorników sądowych, przewidziane postanowieniem § 67 ordynacji dla komorników z dnia 23 marca 1914 r. (Dz. Urzęd. pr. Min. Spraw. str. 289).

Komornicy sądowi powinni składać te wykazy naczelnikowi sądu powiatowego (w Poznaniu prezesowi sądu powiatowego) w trzech (temu ostatniemu w dwóch) egzemplarzach według załączonego wzoru, najdalej w ciągu tygodnia po upływie kwartału względnie roku kalendarzowego, po raz pierwszy w ciągu tygodnia po upływie drugiego kwartału roku 1925.

Naczelnik sądu powiatowego (w Poznaniu prezes sądu powiatowego) winien na podstawie tych wykazów, jak również przy przeprowadzanem co miesiąc badaniu czynności komorników sądowych (§ 66 ordynacji), zwracać na to uwagę, czy ilość zleceń egzekucyjnych, wykonanych bez skutku lub tylko z częściowym skutkiem, nie zostaje w nieodpowiednim stosunku do ogólnej ilości zleceń, lub do wyników czynności egzekucyjnych innych komorników sądowych, albo czy pod innemi względami nie nasuwa wątpliwości. W danym razie należy wydać stosowne zarządzenie celem usunięcia zauważonych niewłaściwości, oraz roztoczenia ściślejszego nadzoru nad czynnościami danego komornika.

Sprawozdanie o wyniku badania wykazów, naczelnik sądu powiatowego przedstawi wraz z dwoma egzemplarzami wykazu i dwoma odpisami wydanych przez się zarządzeń — prezesowi sądu okręgowego (prezes zaś sądu powiatowego w Poznaniu — prezesowi sądu apelacyjnego w Poznaniu). Prezes sądu okręgowego, po zbadaniu wykazów i ewentualnem uzupełnieniu zarządzeń naczelnika sądu powiatowego przedstawi sprawozdanie o wyniku tej czynności z jednym egzemplarzem wykazu i odpisami wszystkich zarządzeń prezesowi sądu apelacyjnego.

Prezes sądu apelacyjnego wykonuje nadzór nad wykonaniem postanowień niniejszego rozporządzenia i wydaje dalsze wskazane zarządzenia.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

Sąd Powiatowy w ....
Komornik sądowy ....

Załącznik do rozp. Min. Sprawiedl. poz. 12.

Wykaz czynności egzekucyjnych komornika sądowego
w .... za .... kwartał (rok).

Liczba	PRZEDMIOT	Ogólna ilość zleceń	Ile zleceń załatwiono					Ilość zleceń niezałatwionych	Uwagi
			przez egzekucję			przez cofnięcie przed wykonaniem	Razem		
			z rezultatem		bez rezultatu				
			pełnym	częściowym					
1	2	3	4 a	4 b	5	6	7	8	9
1	Egzekucje na ruchomościach lub wierzytelnościach z dokumentów przenoszalnych przez indos (§§ 65—70, 74, 79—83, 90 instrukcji dla komorników).								
2	Egzekucje celem wydobycia rzeczy lub przez uwięzienie dłużnika (§§ 93—95, 98, instr. dla komorników).								
3	Wykonanie uchwał aresztowych i tymczasowych rozporządzeń (§§ 102 — 104 instr. dla komorników).								
4	Egzekucje niewymienione wyżej pod pp. 1—3 (§§ 96 i 99 instr. dla komorników).								
	Razem . .								

13.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 maja 1925 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w powiecie kowelskim w okręgu sądu okręgowego w Łucku.

Na mocy art. 23 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. K. P. № 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyłącza się z właściwości terytorjalnej I rewiru śledczego powiatu kowelskiego gminy: Stare Koszary i Maciejów i włącza się je do właściwości terytorjalnej II rewiru śledczego powiatu kowelskiego.

§ 2. Wyłącza się z właściwości terytorjalnej II rewiru śledczego powiatu kowelskiego terytorjum II rewiru policyjnego miasta Kowla i włącza się je do właściwości terytorjalnej I rewiru śledczego powiatu kowelskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

OKÓLNIK № 1050/II. A./25

w sprawie

stosowania art. 345 u. p. k.

Do Panów Prezesów i Prokuratorów w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Według wiadomości, otrzymanych przez Ministerstwo, sędziowie śledczy częstokroć zwracają się do wydziału lekarskiego uniwersytetu z prośbą o wydanie opinji w poszczególnych sprawach karnych w takiem stadjum śledztwa, iż wydział lekarski nie ma możności występowania jako znawca, co pociąga za sobą odsyłanie aktów z powrotem do sędziego śledczego, a tem samem przewlekania śledztwa wstępnego.

Wobec tego proszę Panów Prezesów i Prokuratorów o zalecenie ścisłego przestrzegania przepisów, zawartych w art. 345 u. p. k., w myśl których wydział lekarski uniwersytetu wydaje w sprawach sądowo-lekarskich orzeczenia ostateczne, rozstrzygające wątpliwości, w przypadkach szczególnie ważnych.

Warszawa, dnia 11 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

OKÓLNIK № 1053/I. U./25

o uiszczaniu opłat i kosztów sądowych w razie udzielenia pomocy prawnej między sądami różnych dzielnic.

Do wszystkich sądów.

Przy wzajemnem udzielaniu pomocy prawnej przez sądy różnych dzielnic, wobec istnienia odmiennych systemów opłat i kosztów sądowych wyłania się

pytanie, według jakich zasad winny być pobrane opłaty i koszty sądowe za czynności wykonane przez sąd wezwany.

W przedmiocie tym wyjaśniam co następuje:

O ile chodzi o opłaty sądowe, to w powyższym wypadku, gdy sąd wzywający i wezwany znajduje się w różnych dzielnicach, opłata ma być pobraną według zasad obowiązujących w siedzibie sądu wzywającego i rzeczą tegoż sądu jest dopilnowanie, by przepisane opłaty uiszczone zostały. Wobec tego protokóły przesłuchania świadków, znawców i t. p. sporządzone przez sądy b. dzielnicy austrjackiej na żądanie sądów b. dzielnicy pruskiej lub rosyjskiej nie podlegają opłacie sądowej (stemplowej) od protokółu według austrjackiego ces. rozporządzenia o należytościach sądowych, gdyż czynności te już przez uiszczenie opłaty dowodowej względnie wpisowej w sądzie właściwym dla sprawy opłacone zostały. Natomiast podlegają opłacie według zasad austrjackiego rozporządzenia o należytościach sądowych protokóły przesłuchania świadków sporządzone na żądanie sądów b. dzielnicy austrjackiej przez sądy innych dzielnic.

Natomiast do gotowych wydatków Skarbu Państwa np. wynagrodzenia świadków, znawców i t. p. mają zastosowanie przepisy dzielnicowe sądu wezwanego.

W sprawach cywilnych sąd wezwany winien odnieść się do sądu wzywającego o wyrównanie poniesionego z kasy sądowej wydatku i czuwać nad jego pokryciem, a sąd wzywający pokryje ten wydatek bądź ze złożonej przez strony zaliczki, bądź też z własnych funduszów, ściągając następnie poniesione koszta od strony zobowiązanej do zapłaty.

W sprawach karnych natomiast sąd wezwany przy odesłaniu sprawy zawiadomi jedynie sąd wzywający o poniesionym wydatku, celem uwidocznienia go w spisie kosztów danej sprawy karnej. Wyrównanie (zwrot) należności między sądami nie następuje.

Warszawa, dnia 14 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

OKÓLNIK № 1054/I. U./25

w sprawie

podań wnoszonych przez więźniów do przedstawicielstw państw obcych.

Do wszystkich sądów, urzędów prokuratorskich i naczelników więzień.

Zdarza się, że więźniowie (śledczy i karni), obywatele polscy wnoszą podania wystosowane do przedstawicielstw (poselstw, konsulatów) państw obcych o interwencję w ich sprawach karnych. Zwłaszcza częste są podania, w których obywatel polski prosi o umożliwienie mu wyjazdu do państwa obcego w drodze wymiany personalnej za osoby uwięzione w owem państwie.

Tego rodzaju inicjatywa obywateli polskich i ządanie interwencji państwa obcego w ich sprawach karnych, są zasadniczo niedopuszczalne. Podań takich nie należy przyjmować, względnie należy je składać do aktów, zawiadamiając o tem proszącego z podaniem przyczyny. Jeśli prośbę przedstawiono ustnie do protokółu, którego spisania zażądano mimo stosownego pouczenia, należy uwidocznić protokólarnie treść prośby i odmowę skierowania jej, zazna-

czając przyczynę odmowy. Obojętnem jest, czy obywatel polski żąda skierowania prośby wprost do przedstawicielstwa obcego czy też za pośrednictwem władz polskich (Ministerstwa Sprawiedliwości, Spraw Zagranicznych i t. p.).

Powyższych zasad należy przestrzegać także wówczas, gdy rodzina uwięzionego obywatela polskiego lub inne osoby wnoszą takie podanie w jego sprawie, albo gdy obywatel niepolski albo jego rodzina lub inne osoby w jego sprawie żądają interwencji przedstawicielstwa państwa, którego obywatelem on nie jest. Jeżeli natomiast podanie o interwencję jest wystosowane do przedstawicielstwa obcego państwa, przez obywatela tegoż państwa, to należy je przedstawiać z odpowiedniem sprawozdaniem wyjaśniającem w drodze służbowej Ministerstwu Sprawiedliwości, które zadecyduje co do nadania mu dalszego biegu.

Zarządzenie przewidziane niniejszym okólnikiem nie wyklucza oczywiście ścigania karnego, jeśli treść podania zawiera znamiona przestępstwa, w tym wypadku podanie należy przesłać właściwemu prokuratorowi.

Warszawa, dnia 14 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Żychliński

OKÓLNIK № 1055/I. U./25

o opłatach sądowych w sprawach związanych z przerachowaniem wierzytelności.

Do wszystkich sądów w okręgach sądów apelacyjnych: lubelskiego, warszawskiego i wileńskiego.

Według otrzymanych wiadomości niektóre sądy w sprawach związanych z przerachowaniem wierzytelności wymierzają opłatę wpisową od sumy powództwa.

Zwracam uwagę sądów, że w myśl § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 października 1924 r. (Dz. U. R. P. № 89 poz. 844) zmienionego rozporządzeniem z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114 poz. 1015) w sprawach związanych z przerachowaniem należności prywatno- i publiczno-prawnych określonych w § 1 tegoż rozporządzenia przy oznaczeniu wpisu w I instancji, wartość powództwa należy traktować jako nieokreśloną, z tem, że pierwiastkowo określony wpis nie może przekraczać kwoty 100 zł., ostateczna zaś suma wpisu ma być wymierzona według kwoty, zasądzonej lub ustalonej wyrokiem. Jeżeli więc przedmiotem powództwa była kwota 100.000 zł., a wyrok zasądza na kwotę 25.000 zł., to ostateczna suma wpisu przy stawce 3% winna wynosić 750 zł.

Oznaczenie ostatecznej sumy wpisu według wartości powództwa, w danym przykładzie zatem od sumy 100.000 zł., byłoby sprzeczne z przepisem § 4 powołanego rozporządzenia.

Przy policzaniu wpisów wyższych instancji mają zastosowanie ogólne przepisy.

Warszawa, dnia 14 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Żychliński

OKÓLNIK № 1056/II. O./25

w sprawie

wypłaty zaliczek na emerytury.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całem Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Powołując się na okólnik № 800 (GS/23) Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 1 (1924 r.), podaję do wiadomości i stosowania następujące pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 23 marca 1925 r. № 3135/D.B./Em.

„Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 17 grudnia 1923 r. L. 12496/Adm. Wydz. Em. w sprawie wypłaty zwolnionym ze służby funkcjonarjuszom zaliczek na poczet mającej się przyznać im emerytury, miał na celu niepozostawianie tych funkcjonarjuszów bez środków do życia z powodu nieogłoszenia jeszcze w owej chwili ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r., obowiązującej już od dnia 1 października 1923 r., tudzież nieogłoszenia rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy.

Ponieważ obecnie niema żadnych przeszkód do wymierzania we właściwym terminie w myśl § 7 rozp. Rady Ministrów z dn. 26/3 1924 r. (Dz. U. № 32 poz. 320) zaopatrzeń emerytalnych zwalnianym ze służby funkcjonarjuszom — powyższy okólnik utracił moc obowiązującą, a tem samem nie należy nadal wypłacać żadnych zaliczek na emeryturę“.

Warszawa, dnia 14 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Żychliński

OKÓLNIK № 1057/II. GS/25

w sprawie

potrąceń z uposażenia.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Prezydjum Rady Ministrów w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu nadesłało okólnik z dnia 20 kwietnia 1925 r. № 4641 następującej treści:

„Przez uposażenie, przypadające do wypłaty, z którego mogą być dokonywane potrącenia, przewidziane w art. 47 i 48 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej należy rozumieć uposażenie należące się funkcjonarjuszowi po potrąceniu podatku dochodowego od uposażenia oraz opłat emerytalnych. To uposażenie ma służyć za podstawę obliczenia $^{1}/_{5}$ względnie $^{2}/_{5}$, które mogą w myśl art. 47 i 48 ulec zajęciu administracyjnemu tudzież zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu.

Potrącenia z tytułu zwrotu zaliczek na uposażenie nie podpadają pod pojęcie zajęcia administracyjnego, wobec czego nie stosują się do nich postanowienia art. 47 i 48 i mogą one mieć miejsce niezależnie od potrąceń, w tych artykułach przewidzianych. Władza udzielająca zaliczki winna jednak w każdym razie przy decyzji co do wysokości zaliczki oraz rat, w jakich ma być ona

zwrócona, mieć na uwadze aby funkcjonarjuszowi pozostało uposażenie w wysokości, umożliwiającej mu utrzymanie się.

Równocześnie nadmienia się, że również w wypadku zapowiedzenia i zajęcia sądowego lub administracyjnego zaopatrzenia emerytalnego (art. 5 ustawy emerytalnej z dnia 11/XII 1923 r.) należy wziąć za podstawę obliczenia $^{1}/_{5}$ względnie $^{2}/_{5}$ zaopatrzenia, podlegających zapowiedzeniu i zajęciu zaopatrzenie emerytalne po potrąceniu podatku dochodowego i opłaty emerytalnej".

O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 15 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1058/II. G. S./25

w sprawie

wadjów, kaucyj i zaliczek.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 21 kwietnia 1925 r. L. 872/DB/III zawiadamiam, iż w celu ujednostajnienia trybu postępowania przy przyjmowaniu przez władze i urzędy państwowe wadjów przy przetargach, kaucyj na zabezpieczenie umów z Rządem oraz zabezpieczeń zaliczek, wydawanych na dostawy rządowe, powinny być przestrzegane aż do odwołania przepisy następujące:

1. Wadja, które pobierać należy przy przetargach w wysokości od 1% do 3% ceny ofertowej, mogą być składane:

a) w gotowiźnie lub czekach z dołączeniem listu banku, stwierdzającego, że pokrycie czeku zostanie zatrzymane przez cały czas aż do chwili zwrotu bankowi czeku,

b) w książeczkach wkładkowych lub asygnatach kasowych, płatnych okazicielowi, wydawanych przez banki lub kasy oszczędności, uprawnione do ich wydawania,

c) w papierach państwowych, obliczanych po kursie, ogłaszanym przez Ministerstwo Skarbu,

d) w innych papierach pupilarnych po kursie 80% ceny giełdowej,

e) w akcjach, dopuszczonych do urzędowego obrotu na jednej co najmniej z giełd krajowych i obliczanych po kursie, równym 50% kursu giełdowego,

f) w listach gwarancyjnych banków, upoważnionych ogólnie przez Ministerstwo Skarbu do wydawania gwarancyj oraz w listach gwarancyjnych innych banków z zastrzeżeniem, iż takie listy zostaną przychylnie zaopinjowane przez Ministerstwo Skarbu,

g) w wekslach z dwoma lub więcej podpisami z zastrzeżeniem uprzedniego przychylnego zaopinjowania tych weksli przez Ministerstwo Skarbu,

h) w sola wekslach firm, akredytowanych w Banku Polskim powyżej 100.000 zł.

Od firm poważnych, pozostających w częstych stosunkach z odnośną władzą lub urzędem, wywiązujących się sumiennie ze swoich zobowiązań, winno

być pobierane wadjum w granicach najniższych, od firm zaś innych w granicach wyższych.

Przy przetargach ograniczonych wadjów można nie wymagać.

2. Kaucje na zabezpieczenie umów wymagane być winny w wysokości 5% ceny umownej i składane być mogą w sposób przewidziany dla wadjów z tem, iż sola weksle mają być przyjmowane tylko w wypadkach wyjątkowych i od firm bardzo poważnych oraz dobrze znanych odnośnej władzy.

Prócz powyższych zabezpieczeń można przyjąć zabezpieczenie hipoteczne na nieruchomości w pierwszych 50% do 75% wartości. Szacunek nieruchomości, o ile chodzi o budynki miejskie, może być przyjęty według oceny zakładów ubezpieczeń, o ile zaś chodzi o nieruchomości wiejskie, według oszacowania urzędowego (komisje wojewódzkie) albo też według oszacowania instytucji kredytu długoterminowego, która udziela na tę nieruchomość pożyczki.

Przy zabezpieczeniu hipotecznem na budynkach, winna być scedowana na odnośną władzę lub urząd polisa asekuracyjna na sumę nie niższą od sumy gwarancji.

3. Zaliczki, wypłacane na dostawy i roboty rządowe oraz udzielone przez Skarb Państwa kredyty akcyzowe, celne, transportowe i inne zabezpieczone być winny według przepisów, zawartych w punkcie 2-im z wykluczeniem sola weksli.

4. W celu ułatwienia manipulacyj związanych z przyjmowaniem gwarancji bankowych, gwarancje do wysokości 100.000 złotych włącznie, wydane przez wymienione poniżej banki, mogą być przyjmowane aż do odwołania bez każdorazowego zasięgania opinji Ministerstwa Skarbu:

1) Bank Dyskontowy Warszawski,
2) „ Handlowy w Warszawie,
3) „ Małopolski w Krakowie,
4) „ Towarzystw Spółdzielczych w Warszawie,
5) „ Zachodni w Warszawie,
6) „ Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu,
7) Polski Bank Przemysłowy we Lwowie,
8) Ziemski Bank Kredytowy we Lwowie.

Natomiast gwarancje Banku Gospodarstwa Krajowego mogą być w sposób powyższy przyjmowane bez ograniczenia sumy gwarancji.

Listy gwarancyjne innych banków i listy gwarancyjne powyżej wyliczonych banków, z wyjątkiem Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na sumy wyższe niż 100.000 złotych, w każdym wypadku winny być przesyłane do opinji Ministerstwa Skarbu (Departament Obrotu Pieniężnego).

Przy zasięganiu opinji o wekslach nie należy przysyłać oryginałów weksli, lecz podać jedynie sumę, wystawcę i żyranta oraz termin, do którego weksel ma służyć jako zabezpieczenie.

Opinje Ministerstwa Skarbu, wydawane o listach gwarancyjnych lub wekslach, odnoszą się tylko do oceny solidności zabezpieczenia a zatem forma tego zabezpieczenia (właściwa stylizacja listu gwarancyjnego lub należyte wystawienie weksla) winna być zbadana przez odnośny urząd lub władzę.

Warszawa, dnia 20 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1059/II. O./25

w sprawie

prowadzenia wykazów stanu służby.

Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego, Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów apelacyjnych i okręgowych, oraz Naczelników więzień.

Uzupełniając okólnik z dnia 11 kwietnia 1925 r. № 1029/II. 0/25 Dz. Urz. Min. Spr. № 8 z r. 1925) podaję do wiadomości i stosowania się następujące postanowienia zawarte w okólniku Prezydjum Rady Ministrów z dnia 10 marca r. b. № 33:

„Wykazy stanu służby mają być prowadzone tak dla urzędników mianowanych na stałe, jak też dla urzędników mianowanych do odwołania (prowizorycznych) oraz dla praktykantów.

Przez służbę państwową polską, nie podlegającą ustawie o państwowej służbie cywilnej, która ma być wpisana do rubryki XIII wykazu, należy rozumieć służbę w działach, wymienionych w ustępie pierwszym art. 118 tej ustawy.

Przez służbę państwową polską, podlegającą ustawie o państwowej służbie cywilnej, która ma być wpisana do rubryki XV wykazu należy rozumieć służbę w tych działach, które normuje wyżej wymieniona ustawa, względnie, które normowały poprzednie przepisy, tą ustawą uchylone".

Warszawa, dnia 20 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1060/III. A.W./25

w sprawie

przedstawień rachunków kosztów podróży delegacyjnej i przesiedlenia w ściśle oznaczonych terminach.

Do p.p. Naczelników Więzień w okręgach apelacyjnych warszawskim, wileńskim, lubelskim.

W myśl § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. (Dz. Ust. R.P. № 72 poz. 703/24) wszelkie rachunki kosztów podróży mają być przedstawiane w terminie 8 dni po ukończeniu podróży służbowej, zaś rachunki kosztów przesiedlenia w terminie 14 dni po dokonaniu przesiedlenia.

Powyżej powołane rozporządzenie nie jest jednak ścisle przestrzegane polecam zatem na przyszłość, celem usunięcia powstałych uchybień stosować się do wymagań przytoczonego rozporządzenia. Należy również pozostałości zaliczek wydanych delegowanym lub przesiedlonym urzędnikom i funkcjonarjuszom państwowym zwracać do kas skarbowych jednocześnie z przedstawieniem odnośnych rachunków i dołączeniem usprawiedliwiających poniesione koszty pokwitowań. Rachunki nie przedstawione w wymienionych wyżej terminach będą zwracane.

Warszawa, dnia 20 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1062/II. O./25

w sprawie

udzielania bezprocentowych zaliczek na uposażenie.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości.

Podaje do wiadomości i stosowania następujący okólnik Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 30.IV 1925 r. № 7158:

„Tut. okólnik z dnia 21 stycznia 1924 r. № 544 (Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości № 4 z r. 1924) w sprawie zaliczek na uposażenie uzupełnia się w tym kierunku, że unormowane nim bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane również egzaminowanym aplikantom sądowym”.

Warszawa, dnia 23 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1061/II. G. S./25

w sprawie

uposażenia za czerwiec 1925 r.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 20 maja 1925 roku L. 1543/D. B./1 zawiadamiam, że uposażenia względnie wynagrodzenia umowne za miesiąc czerwiec 1925 r. należy obliczyć przy zastosowaniu mnożnej w kwocie czterdzieści groszy tudzież że w wypadkach, w których przy wypłacie uposażenia umownego mnożna nie ma zastosowania, należy wypłacać tytułem uposażenia względnie wynagrodzenia za miesiąc czerwiec 1925 r. uposażenie względnie wynagrodzenie za maj 1925 r., zmniejszone o 2,44 (dwa całe czterdzieści cztery) %.

Pobór państwowego podatku dochodowego winien być dokonywany w dotychczasowym trybie według stałej skali, podanej w art. 20 ustawy z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 36/25 poz. 242).

Dodatek na mieszkanie należy wypłacić zaliczkowo n a c z e r w i e c 1925 r. w kwocie, podanej w załączonej tabeli przy stosowaniu zasad, unormowanych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 673) i objaśnionych okólnikiem z dnia 9 sierpnia 1924 r. № 911/II. G. S./24. Zarazem wypłacić należy za maj i kwiecień 1925 r. różnicę, jaka zachodzi między dodatkiem mieszkaniowym, ustalonym w załączonej tabeli, a dodatkiem, ustalonym pierwotnie na maj i kwiecień 1925 r. w tabeli poprzedniego okólnika Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 23 marca 1925 r. № 1022/II. G. S./25.

Wydatek należy zarachować na paragrafy, obejmujące odnośne kredyty uposażeniowe.

Warszawa, dnia 22 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

TABELA DODATKU NA MIESZKANIE.

(Zał. do okólnika № 1061/II. G. Ś./25).

	GRUPA UPOSAŻENIA	MIEJSCOWOŚCI												
		Warszawa	W województwach: białostockiem, kieleckiem, lubelskiem, łódzkiem, nowogródzkiem, poleskiem, warszawskiem, wołyńskiem oraz w okręgu administracyjnym wileńskim — Mające mieszkańców				W województwach: krakowskiem, lwowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem oraz w powiatach: bielskim i cieszyńskim województwa śląskiego — Mające mieszkańców				W województwach: pomorskiem i poznańskiem oraz w powiatach: katowickim, lublinieckim, pszczyńskim, rybnickim, rudzkim, świętochłowickim i tarnogórskim województwa śląskiego — Mające mieszkańców			
			Więcej niż 80.000 kl. I	Więcej niż 40.000 kl. II	Więcej niż 10.000 kl. III	Mniej niż 10.000 kl. IV	Więcej niż 80.000 kl. I	Więcej niż 40.000 kl. II	Więcej niż 10.000 kl. III	Mniej niż 10.000 kl. IV	Więcej niż 80.000 kl. I	Więcej niż 40.000 kl. II	Więcej niż 10.000 kl. III	Mniej niż 10.000 kl. IV
		Złotych												
35%	I i II utrzymujący rodzinę III i IV, utrzymujący rodzinę sędziowie D. C.	85.—	58.60	52.65	46.70	40.75	77.15	57.20	50.90	44.25	30.60	26.75	24.65	22.90
	Utrzymujący rodzinę V, utrzymujący rodzinę sędziowie B.	59.—	40.—	35.45	31.25	26.70	50.85	37.20	32.65	28.10	20.40	17.25	15.85	14.10
30%	Samotni III, IV, V i sędziowie D, C, B utrzymujący rodzinę: VI i VII i sędziowie A.	29.—	19.50	17.40	15.30	13.20	25.20	18.60	16.20	14.10	12.90	10.80	9.90	9.—
	Samotni: VI, VII i sędziowie A. utrzym. rodz. VIII—XII	18.—	12.80	11.30	10.10	8.60	14.60	13.70	10.70	9.50	8.30	7.10	6.50	5.90
25%	Utrzymujący rodz. od XIII—XVI, utrzymujący rodz. praktyk. i aplikanci sądowi	9.50	7.50	6.75	6.—	5.50	8.50	7.25	6.50	6.—	6.25	5.50	5.—	4.50
	Samotni od VIII—XVI i samotni praktykanci i aplikanci sądowi	6.50	5.—	4.50	4.—	3.75	5.50	5.—	4.50	4.25	4.50	4.25	3.75	3.50

OKÓLNIK № 1063/I. U./25

w sprawie

przerachowania sum pieniężnych ulokowanych w papierach wartościowych i książeczkach wkładkowych niemieckich instytucyj i kas oszczędności.

Do sądów powiatowych w okręgach sądów apelacyjnych w Katowicach, Poznaniu i Toruniu.

Papiery wartościowe i książeczki wkładkowe instytucyj i kas oszczędności, mających siedzibę w Rzeszy Niemieckiej, które w sprawach opiekuńczych, kuratelarnych i innych sądownictwa dobrej woli znajdują się bądź to w sądach, bądź też w rękach opiekunów względnie kuratorów, winny być po myśli niemieckiego rozporządzenia Dritte—Steuernotverordnung z dn. 14 lutego 1924 r. Rgbl. I. № 11 str. 74 i ustawy z dn. 27 marca 1925 r. Rgbl. I. № 12 str. 29 w celu zwaloryzowania zgłoszone w odnośnych instytucjach najpóźniej do dnia 30 czerwca 1925 r. Dotyczy to w szczególności także niemieckich papierów wartościowych i książeczek wkładkowych, które przy sposobności przekazywania spraw opiekuńczych przez sądy niemieckie sądom polskim w myśl układów polsko-niemieckich w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości zostały sądom powiatowym nadesłane.

Zarządzam, by sądy powiatowe zgłoszenia te, o ile to się dotąd nie stało, bezzwłocznie wystosowały bezpośrednio do odnośnych instytucyj i kas oszczędności, względnie — co do papierów wartościowych i książeczek wkładkowych, znajdujących się w rękach opiekunów, bezzwłocznie wydały potrzebne zarządzenia co do ich zgłoszenia.

Zwracam uwagę, że chodzi tu o instytucje prywatne, zaczem przepisy językowe o wzajemnej korespondencji między władzami obu Państw nie mają zastosowania.

Warszawa, dnia 28 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

PISMO OKÓLNE № 890/II. G. S./25

w sprawie

postępowania z przepadłemi na rzecz Skarbu Państwa banknotami b. Rosji carskiej.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Dodatkowo do pisma okólnego Nr. 434/GS/23 z dnia 5/I 1923 (Dz. Urz. Nr. 2) oznajmiam, że w myśl pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 25/IV 1925 r. L. D.K. 1522/W.A.K. banknoty carskie, stanowiące przepadłość na rzecz Skarbu

Państwa, powinny być przesyłane za pośrednictwem właściwej władzy asygnującej do Centralnej Kasy Państwowej celem zapisania do depozytów rzeczowych Ministerstwa Skarbu.

Warszawa, dnia 12 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 891/II. G. S./25

w sprawie

dodatku ekonomicznego.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 2 maja r. b. № 871/DB/I wyjaśniło,
1) że prawo funkcjonarjusza do dodatku ekonomicznego uzależnia się nie od faktu rzeczywistego utrzymywania rodziny, lecz od istnienia tych warunków, które są ustawowo wymagane do zaliczenia danych osób do rodziny funkcjonarjusza; dlatego, gdyby nawet było wiadomem, iż funkcjonarjusz rodziny swej faktycznie nie utrzymuje, nie należy mu wbrew jego woli wstrzymywać wypłaty dodatku ekonomicznego, o ile nie zachodzi jeden z warunków wstrzymania dodatku, przewidziany w art. 4 ust. uposaż. z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924),

2) że prawo do uposażenia, którego częścią jest dodatek ekonomiczny, stanowi jedno z praw funkcjonarjusza, zagwarantowanych ustawą z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164). Prawo to funkcjonarjusz może wykonywać tylko osobiście bez możności ustępowania go osobom innym (art. 50 wymienionej ustawy), ustępowanie tego prawa żonie funkcjonarjusza nie jest zatem dozwolone, oświadczenie zaś funkcjonarjusza, iż nie utrzymuje swej rodziny może być uważane przez władzę tylko jako dobrowolne zrzeczenie się prawa do dodatku ekonomicznego.

Żona funkcjonarjusza, nie otrzymująca od męża należnego jej i dzieciom utrzymania, może dochodzić swej pretensji z tego tytułu tylko drogą skargi sądowej, która w następstwie może doprowadzić do sądowego zajęcia części uposażenia (art. 47 i 48 wymienionej ustawy o państwowej służbie cywilnej).

Wyjaśnienia powyższe podaję do wiadomości i należytego stosowania.

Warszawa, dnia 20 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 894/II. A./25

w sprawie

zezwolenia władz wojskowych na zawarcie związków małżeńskich przez oficerów w czynnej służbie.

Do wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pismem z dnia 31 grudnia 1924 r. № A.A. 5326/24 nadesłało okólnik następującej treści:

„Do Pana Wojewody (wszystkich) p. Delegata Rządu w Wilnie i p. Komisarza Rządu w Warszawie.

Ponieważ zdarzył się w ostatnich czasach wypadek, że udzielano ślubu oficerowi służby czynnej, który nie posiadał na to zezwolenia właściwej władzy wojskowej, polecam na skutek pisma Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 15/XI b. r. L. 34006/V.E.24 przypomnieć w swoim zakresie działania urzędom stanu cywilnego w drodze przez właściwe władze administracyjne I-ej instancji, że w myśl art. 25 ustawy z dnia 23/III 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów W. P. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 256) oficerowie służby czynnej, jako też oficerowie inwalidzi pozostający w zakładach, utrzymywanych przez Państwo, obowiązani są otrzymać dla zawarcia związku małżeńskiego zezwolenie swej przełożonej władzy wojskowej."

Powyższe podaje do wiadomości.

Warszawa, dnia 20 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 895/III. PW./25

w sprawie

nadsyłania odpisów pokwitowań kas skarbowych na sumy wpłacone za utrzymanie pracujących dochodowo więźniów oraz na r-k b/ż № 12, Wydziału Pracy Więźniów.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie, i Katowicach, Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz do Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Ministerstwo Sprawiedliwości, przypominając pismo okólne z dnia 3/XI L. 599.IV.PW./23 r. o terminowem nadsyłaniu zawiadomień do Wydziału Pracy Więźniów o sumach wpłaconych do kas skarbowych tytułem zwrotów za utrzy-

manie pracujących dochodowo więźniów, oraz na r-k bieżący № 12 Wydziału Pracy Więźniów w Centralnej Kasie Państwowej w/g wzoru podanego w wyżej wymienionym piśmie, poleca do wspomnianych zawiadomień dołączać również odpisy pokwitowań kas skarbowych.

Warszawa, dnia 20 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 896/III. P. W./25

w sprawie

druków Działów Pracy na 1926 rok.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz do Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Drukarnia Działu Pracy Domu karnego w Rawiczu przystępuje do przygotowania odpowiedniego zapasu druków dla Działów Pracy Więzień na 1926 r. Wobec tego Ministerstwo Sprawiedliwości poleca Działom Pracy Więzień niezwłocznie zwrócić się bezpośrednio do Naczelnika Domu Karnego w Rawiczu z odpowiedniemi zapotrzebowaniami, oraz z podaniem ilości żądanych druków.

Ministerstwo Sprawiedliwości zaznacza, że ilość przygotowanych druków będzie ściśle dostosowana do przysłanych zapotrzebowań, przeto administracje więzień, które do dnia 1 sierpnia r. b. nie nadeszlą odpowiednich zapotrzebowań, mogą nie otrzymać druków na 1 stycznia 1926 roku.

Warszawa, dnia 20 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 897/III. P. W./25

w sprawie

zmiany wzoru umowy na wynajem robocizny więźniów wewnątrz więzienia.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz do Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

W związku z podniesieniem zwrotów Skarbowi Państwa za utrzymanie pracujących dochodowo więźniów o 20% zgodnie z okólnikiem № 1028/III. PW/25 z dnia 10 kwietnia 1925 r. (Dzien. Urzęd. Min. Sprawiedl. № 8 str. 159), Mini-

sterstwo Sprawiedliwości poleca we wszelkich nowozestawianych (bądź zawieranych na nowo, bądź odnawianych) umowach z przedsiębiorcami na wynajem robocizny więźniów wewnątrz więzienia — punktom: 1 i 2 paragrafu 5 wzoru umowy, dołączonego do pisma okólnego № 797/III. PW/24 (Dzien. Urzęd. Min. Sprawiedl. № 21 z 1924 r. str. 540), nadać następujące brzmienie:

„Punkt 1. Za więźniów niewykwalifikowanych (uczących się) opłata dzienna wynosi sumę ustalanego co miesiąc ostatecznego kosztu robocizny więźnia.

Punkt 2. Za więźniów uzdolnionych—sumę powyższego kosztu robocizny więźnia, zwiększoną o 50%".

Warszawa, dnia 20 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

KOMUNIKAT

Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża we Lwowie plac św. Ducha 1 z dnia 25 kwietnia 1925 L. 194.

W sprawie ulg i ułatwień dla urzędników państwowych członków Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża.

ULGI KĄPIELOWE URZĘDNIKÓW PAŃSTWOWYCH.

Członkowie Stowarzyszenia Złotego Krzyża korzystają—za okazaniem legitymacji członka, ważnej na bieżący rok—z następujących ulg i ułatwień w zdrojowiskach kąpielowych i zakładach leczniczych:

1. W zakładzie własnym Złotego Krzyża dla piersiowo chorych urzędników państwowych i ich rodzin w Supraślu koło Białegostoku: całe utrzymanie (pokój i obfity wikt, pięć razy dziennie), opieka lekarska i lekarstwa — za 5 zł. 50 gr. dziennie. Zakład otwarty cały rok. Zgłoszenia o przyjęcie do zakładu (chorych w początkowych stadjach) należy wnosić dołączając świadectwo lekarskie — wprost do Zarządu Zakładu Złotego Krzyża w Supraślu koło Białegostoku.

2. W zakładzie inhalacyjno-solankowo-kąpielowym w Delatynie: 30% zniżka za kąpiele solankowe i inhalacje w całym sezonie kąpielowym.

3. W zakładzie kąpielowym w Iwoniczu: w I i III sezonie (do 20-go czerwca i od 20 sierpnia) 25% zniżka kąpieli I klasy i 33% kąpieli II klasy także dla rodzin członków. W II sezonie zniżka w wyjątkowych wypadkach. Nadto zniżka cen mieszkań: 50% w I i III sezonie i 20% w II sezonie. Mieszkania należy wcześnie zamawiać.

4. W zakładzie kąpielowym Jastrzębie Zdrój (pow. rybn. woj. śląskie) koszta 30 dniowego pobytu (pokój, utrzymanie, 20 kąpieli solank. 2 kl. z zaopatrzeniem lekarskiem i taksą kuracyjną) dla dorosłych 225 zł. dla dzieci 85 zł.

5. W zakładzie kąpielowym w Lubieniu Wielkim: 50% zniżka kąpieli mineralnych i taksy zdrojowej w I i III sezonie (bez rodzin).

6. W zakładzie leczniczym Nałęczów (szczawa wapniowo-żelazista) 25% zniżka wszystkich zabiegów leczniczych.

7. W zakładzie kąpielowym (siarczano-solno-alkalicznym) Niemirów: koszta 28 dniowego pobytu w I i III sezonie (pokój, oświetlenie, wikt, wszelkie

zabiegi lecznicze, opieka lekarska, taksa kuracyjna, autobus ze stacji Rawa Ruska i napowrót) 245 zł. w I klasie a 170 zł. w II klasie.

Pokoje bez pościeli.

Osoby niekorzystające z kuracji płacą normalne ceny. Zamówienia ile możności do 30 kwietnia względnie 15 sierpnia wprost do Zarządu Zakładu kąpielowego, przyczem należy przesłać połowę należytości, którą w razie niezgłoszenia się pacjenta, Zarząd kąpielowy zwraca.

W Niemirowie wydaje się kąpiele siarczane, borowinowe i gazowe. Wskazania: wszelkie reumatyzmy, artretyzm, choroby kobiece i nerwowe.

Zarząd pensjonatów Warszawianka i Roma w Niemirowie przyznaje członkom Stowarzyszenia Złotego Krzyża i ich rodzinom w czasie do 30 czerwca i od 25 sierpnia całodzienne utrzymanie (pokój z usługą i światłem, obfity wikt pięć razy dziennie) za 4 zł. dziennie od osoby, jeżeli się zgłosi przynajmniej 20 osób na mieszkanie i utrzymanie. Przy zamówieniu (wprost do Zarządu pensjonatu Warszawianka) przesłać 20 zł. tytułem zadatku. Pokoje bez pościeli, za pościel liczy Zarząd 4 zł. tygodniowo. W II sezonie od 1/VII do 25/VIII całodzienne utrzymanie dla 20 kuracjuszów po 5 zł. od osoby, o ile na I i III sezon zgłosi się przynajmniej po 25 osób po 4 zł. dziennie. Zniżki te przyznaje Zarząd pensjonatu bez względu, czy gość korzysta z kuracji czy nie.

8. W zakładzie kąpielowym „Rabka": 50% zniżka kąpieli i innych leczniczych zabiegów we wszystkich 3 sezonach w liczbie nieprzekraczającej 1000 kąpieli i 1000 zabiegów. Mieszkania po cenie zniżonej w sezonie jesiennym od 15 sierpnia.

9. W zakładzie kąpielowym (siarczano słonym) Solec (ziemi kieleckiej) w pojedynczych wypadkach dla członków (nie ich rodzin) znajdujących się w specjalnie ciężkich warunkach materjalnych, kąpiel I klasy za biletem II klasy niezależnie od sezonu.

10. W zakładzie kąpielowym Swoszowice: 30% zniżka od każdorazowej ceny kąpieli we wszystkich klasach w I i III sezonie (tj. do 30 czerwca i od 1 września) dalej uwolnienie od wszelkich taks kuracyjnych i 50% zniżka od taksy porady lekarskiej.

11. W zakładzie kąpielowym Truskawiec w I i III sezonie zniżka 25% na wszelkie zabiegi lecznicze: wyjątkowo indywidualnie nawet 50% zniżka.

12. W Zakopanem: Uwolnienie od opłaty taksy klimatycznej. Urzędnicy od V stopnia służb. płacą — połowę taksy klimatycznej.

13. W zakładzie kąpielowym Żegiestów-Zdrój: zwolnienie od taksy zdrojowej członków Stowarzyszenia Złotego Krzyża.

Ulgi kąpielowe (50%-we) w Państwowych Zakładach kąpielowych w Busku, Ciechocinku i Krynicy objęte są całokształtem organizacji państw. pomocy lekarskiej dla urzędników. Taksę kuracyjną w tych zakładach opłacają urzędnicy państwowi i ich rodziny w wysokości 25% ceny obowiązującej.

Bezpłatne kąpiele solankowe, kąpiele z kwasem węglowym i borowinowe w państw. zakładzie kąpielowym w Ciechocinku mogą być w małej ilości udzielane przez Urząd Wojewódzki osobom szczególnie godnym uwzględnienia.

Komisarz Rządowy przy Państw. Zakładzie Zdrojowym w Busku przyznał dla członków Stowarzyszenia Złotego Krzyża i ich rodzin 25 kart sezonowych bezpłatnych (uwolnienie od opłaty za wstęp do parku zdrojowego).

Na interwencję Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża Izba Lekarska we Lwowie zwróciła się do lekarzy swego okręgu o udzielenie członkom Stowarzyszenia Złotego Krzyża 50%-wych zniżek honorarjów lekarskich za ordynacje, wizyty, consilia i zabiegi specjalistyczne. (Gazeta Lekarska Nr. 12 z dnia 22 marca 1925).

Przeważna część lekarzy okręgu Izby lekarskiej w Krakowie udziela urzędnikom państwowym, ograniczonym wyłącznie na pobory służbowe (nieposiadającym majątku osobistego) 50%-owych zniżek od normalnych cen miejscowych.

W okręgu Izby lekarskiej w Łodzi urzędnicy zrzeszeni korzystają z 50% zniżki honorarjów lekarskich.

Uzyskane ewentualnie w dalszym ciągu ulgi i udogodnienia kąpielowe i zniżki honorarjów lekarskich zostaną dodatkowo podane do wiadomości członków.

Członkowie zgłaszający się do Stowarzyszenia o informacje zechcą dołączać na odpowiedź zaadresowaną już kopertę z przyklejonym znaczkiem pocztowym.

Polskie Stowarzyszenie Złotego Krzyża liczy obecnie 5.200 członków. Fundusz na budowę własnego Domu zdrowia w Muszynie koło Krynicy dosięgnął w dniu 15 kwietnia 1925 kwoty 36.000 zł.

Projekt budynku został przez Walne Zgromadzenie członków zatwierdzony. Budowa rozpocznie się natychmiast po zebraniu potrzebnej na budowę kwoty przewyższającej jednak znacznie zebrany dotychczas fundusz (szczegółowe plany i kosztorysy budowy są w opracowaniu).

Każdy urzędnik państwowy (sędzia, profesor i t. d.) względnie emeryt może przystąpic do Stowarzyszenia i otrzymać legitymację członka zwyczajnego uprawniającą do korzystania z Zakładów Stowarzyszenia i ulg (zniżek) przez Stowarzyszenie wyjednanych bez wypełnienia zbytnich formalności. Należy jedynie wkładkę roczną 5 zł. i wpisowe (jednorazowo) 1 zł. razem 6 zł. przesłać do Sekretarjatu Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża, Lwów, plac św. Ducha L. 1 i to albo przekazem pieniężnym albo praktyczniej za pośrednictwem blankietu nadawczego P. K. O., który można kupić za parę groszy w każdym urzędzie pocztowym i na którym wpisać należy (konto Stowarzyszenia) Nr. 143-468 podając dokładny adres wysyłającego.

Dyrekcja Zakładu Zdrojowo-kąpielowego w Szczawnicy udziela zniżek z cennika za świadczenia lecznicze.

RUCH SŁUŻBOWY.

W SĄDOWNICTWIE.

Mianowani: Stanisław Car—prokuratorem przy Sądzie Najwyższym z delegacją do Departamentu Ustawodawczego Ministerstwa Sprawiedliwości, dnia 21 kwietnia 1925 r.; Wincenty Łącki, aplikant sądowy — asesorem sądowym na obwód sądu apelacyjnego w Toruniu, dnia 21 kwietnia 1925 r.; Bolesław Śledziński—pisarzem hipotecznym w Kolnie, w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 9 maja 1925 r.; Bronisław Wieczorowski—sędzią pokoju w sądzie powiatowym w Łabieszynie w okręgu sądu okręgowego w Bydgoszczy, dnia 2 maja 1925 r.; Dr. Władysław Nieć, sędzia powiatowy w Poznaniu — sędzią sądu okręgowego w Poznaniu, dnia 9 maja 1925 r.; Stefan Maślak, sędzia powiatowy w Mielcu — naczelnikiem sądu powiatowego w Sokołowie w okręgu sądu okręgowego w Rzeszowie, dnia 9 maja 1925 r.; Dr. Edward Grodzyński, radca Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej w Krakowie — naczelnikiem sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu w okręgu sądu okręgowego w Nowym Sączu, dnia 9 maja 1925 r.; Władysław Rozwadowski, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Więcborku z poruczeniem kierownictwa tegoż sądu, dnia 13 maja 1925 r.; Edmund Korytowski, aplikant sądowy w Poznaniu — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 13 maja 1925 r.; Hubert Myszkorowski, aplikant egzam. w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie—sędzią śledczym II rewiru na powiat grodzieński z siedzibą w Grodnie w okręgu sądu okręgowego w Grodnie, dnia 13 maja 1925 r., Władysław Moczulski — sędzią pokoju zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Łodzi, dnia 13 maja 1925 r.; Wojciech-Jerzy Ożarowski, Marjanna Burzyńska, Tadeusz Szarmach, Stanisław Zawadzki, z dn. 9 maja 1925 r., Stanisław Robak, z dn. 13 maja 1925 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie.

Przeniesieni na skutek podania: Wacław Gruszczyński, notarjusz przy sądzie pokoju w Przasnyszu z siedzibą w Chorzelach — na stanowisko notarjusza w Radzyminie, dnia 5 maja 1925 r.; Aleksander Wojciechowski, sędzia pokoju zapas. w okręgu sądu okręgowego w Łodzi—na stanowisko sędziego pokoju dla nieletnich w Łodzi, dnia 9 maja 1925 r.; Stanisław Bużycki, podprokurator przy sądzie okręgowym w Piotrkowie — na stanowisko podprokuratora przy sądzie okręgowym w Wilnie, dnia 11 maja 1925 r.

Zwolnieni na skutek podania: Franciszek Kowenetz, sędzia powiatowy w Kościanie, dnia 30 czerwca 1925 r.; Dr. Bolesław Majchrzycki, sędzia powiatowy w Poznaniu, dnia 30 czerwca 1925 r.; Kazimierz Koniuszewski, sędzia pokoju w Kamieniu-Koszyrskim w okręgu sądu okręgowego w Łucku, dnia 1 sierpnia 1925 r.; Dr. Zygmunt Kochler, sędzia powiatowy w Poznaniu, dnia 30 czerwca 1925 r.; Dr. Henryk Łasiński, sędzia powiatowy w Bydgoszczy, dnia 1 lipca 1925 r.; Antoni Sokołowski, sędzia komisoryjny w Radowie w okręgu sądu okręgowego w Poznaniu, dnia 31 maja 1925 r.; Jerzy-Eugenjusz Dmowski, sędzia śledczy II rewiru na powiat grodzieński z siedzibą w Grodnie, dnia 13 maja 1925 r.

Na skutek przejścia do adwokatury: Franciszek Połtowicz, sędzia powiatowy w Grudziądzu, dnia 9 maja 1925 r.

ADWOKATURA:

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Stanisław Kulpa z siedzibą w Krakowie,
Dr. Henryk Soldinger z siedzibą w Krakowie.

Zmarł:

Dr. Tadeusz Terlil, adwokat w Tarnowie, jego substytutem ustanowiony został Dr. Aleksander Żmigrod, adwokat w Tarnowie.

Przesiedlił się:

Dr. Samuel Stern z Nowego Sącza do Radłowa.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Arnold Bodek z siedzibą w Rawie Ruskiej,
Dr. Norbert Bund z siedzibą w Zborowie,
Dr. Chaim Józef 2 im. Lippe z siedzibą w Kamionce Strumiłowej,
Dr. Józef Liebling z siedzibą we Lwowie,
Dr. Fischl Enser z siedzibą we Lwowie,
Dr. Bernard Taube z siedzibą we Lwowie,
Dr. Józef Neuss z siedzibą w Zborowie,
Dr. Mojżesz Schotz z siedzibą w Złoczowie,
Dr. Józef Meilech 2 im. Ambos z siedzibą w Brodach,
Dr. Iwan Stańko z siedzibą w Lubaczowie.

Przesiedlili się:

Dr. Wiktor Liebling ze Szczerca do Lwowa,
Dr. Henryk Aszkenazy z Sosnowca do Lwowa.

Zrezygnowali z adwokatury:

Dr. Gabryel Bacher adwokat w Stanisławowie,
Dr. Władysław Łaba adwokat we Lwowie.

Skreślony został z listy adwokatów:

Dr. Juljusz Lauer adwokat we Lwowie.

Zawieszono w wykonaniu adwokatury:

z powodu prawomocności orzeczenia Rady dyscyplinarnej z dnia 10 maja 1924 r. Rd $\frac{86/21}{618}$, $\frac{81/23}{728}$, $\frac{73/23}{696}$ na przeciąg dwóch miesięcy D-ra Zygmunta Körnera adwokata we Lwowie, tudzież z powodu prawomocnego orzeczenia Rady dys-

cyplinarnej z dnia 17 marca 1923 r. Rd $\frac{116/22}{864}$ na przeciąg sześciu miesięcy D-ra Władysława Gelehrtera adwokata we Lwowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

Dr. Eugenjusz Szatyński, adwokat w Sanoku, zgłosił zamiar przeniesienia siedziby urzędowej do Bukowska.

Zmarł:

Włodzimierz Janowski, adwokat w Bukowsku, zmarł dnia 25 kwietnia 1925 r., substytutem ustanowiono D-ra Eugenjusza Szatyńskiego, adwokata w Sanoku.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Dawid Bergthal z siedzibą w Drohobyczu,
Dr. Wasyl Kicuła z siedzibą w Samborze.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

Dr. Zygmunt Abdański, adwokat w Stryju, ze Stryja do Żurawna.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Bronisław Jurkiewicz został wpisany na listę adwokatow sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Bydgoszczy,
Mieczysław Fiabiańczyk został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Bydgoszczy,
Zdzisław Szewczyk został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Poznaniu,
Stanisław Marjan Czerwiński został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Poznaniu,
Jan Iżycki został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Poznaniu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Stanisław Filipowski z miejscem zamieszkania w Tucholi,
Józef Wosik z miejscem zamieszkania w Starogardzie.

BIBLJOGRAFJA.

„Wybitny rozwój nauk kryminalistycznych w ciągu ostatnich lat doprowadził do tego, iż bez znajomości podstaw nauki więzienioznawstwa nie może praca w dziedzinie więzienioznawstwa być tak owocna, jak tego wymagają dzisiejsze warunki służby więziennej.

Wobec tego należy podkreślić, iż p. Zygmunt Bugajski wydał drukiem pracę p. t. „Więzienioznawstwo", a p. Edward Neymark pracę p. t. „Zarys etiologji kryminalnej", które to dzieła obejmują wykłady w Centralnej Szkole Min. Sprawiedliwości i stanowią w dziedzinie więzienioznawstwa niezbędne źródła wiadomości dla urzędników i funkcjonarjuszów więziennych, tem bardziej, iż w tej dziedzinie są to jedyne prace oryginalne i źródłowe, obejmujące razem całokształt rzeczonej nauki".

„W ostatnich czasach pojawiły się następujące wydawnictwa ustaw ważne dla praktyki sądowej:

1) Prawo wekslowe i czekowe. Opracował Dr. Antoni Górski, Prof. Wolnej Wszechnicy Polskiej, Członek Komisji Kodyfikacyjnej. Nakładem księgarni F. Hösicka. Warszawa 1925 r.

2) Polskie Prawo wekslowe. Opracował Dr. Aleksander Doliński, Prof. prawa handlowego Uniwersytetu Lwowskiego i Członek Komisji Kodyfikacyjnej. Nakładem krajowego instytutu wydawniczego w Poznaniu, 1925. Cena dzieła 5 zł., dla sądów i pracowników sądowych cena zniżona 4 zł."

Wyszły z druku i są do nabycia w Administracji Dz. Ustaw (plac Krasińskich 12):

„Orzeczenia Sądu Najwyższego Izby I Cywilnej z roku 1923,
Orzeczenia Sądu Najwyższego Izby II Karnej z roku 1923".

Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości. № 29171.

Cena 40 groszy.